

Uitspraak CBE-EUR op het beroep van mevrouw

Procedure

Bij brief van 30 augustus 2013 heeft mevrouw (hierna: appellante) beroep ingesteld bij het CBE (hierna: het college) tegen het besluit van de examencommissie Geneeskunde (hierna: verweerder) van 22 augustus 2013, waarbij aan appellante een negatief bindend studieadvies werd gegeven. Verweerder heeft bij brief van 20 september 2013 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld door het college in zijn openbare zitting van 7 oktober 2013. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder werd vertegenwoordigd door en

Bestreden besluit

Appellante staat sinds 1 september 2011 voor de bacheloropleiding Geneeskunde ingeschreven. Aan het eind van haar tweede jaar van inschrijving heeft appellante niet voldaan aan de norm van het bindend studieadvies (bsa), als gevolg waarvan zij een negatief bsa heeft gekregen. Appellante komt in beroep tegen het negatief bsa van 22 augustus 2013.

Beroep

In beroep voert appellante aan dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden die haar zouden hebben belet om aan de BSA-norm te voldoen. Appellante heeft de afgelopen jaren last gehad van medische klachten aan neus en luchtwegen waardoor de ademhaling werd bemoeilijkt en zij ook vaak een slechte nachtrust had. Voor deze klachten is zij drie keer geopereerd. Ook voert appellante aan dat zij extra vermoeid was door ijzergebrek. Appellante betoogt dat zij zich niet volledig op haar studie heeft kunnen richten vanwege de mantelzorg voor haar jonge nichtje die is gediagnostiseerd met autisme. Volgens appellante kon de zorg voor haar nichtje niet door iemand anders dan alleen door haar worden overgenomen. Appellante geeft aan dat zij zich door alle persoonlijke omstandigheden niet optimaal heeft kunnen voorbereiden op haar tentamens en dat de omstandigheden haar studievoortgang negatief hebben beïnvloed.

Appellante was naar eigen zeggen de contractueel verplichte studiebegeleiding door alle persoonlijke omstandigheden vergeten. Appellante geeft aan gewacht te hebben met het melden van haar persoonlijke omstandigheden omdat zij dacht dat de medische klachten wel over zouden gaan. Ter zitting geeft zij aan dat zij dit verkeerd heeft ingeschat. Ook geeft appellante aan dat zij het niet prettig vindt om met een studieadviseur te praten over haar situatie. In haar cultuur is het een taboe om over haar persoonlijke omstandigheden te praten met anderen, aldus appellante.

Appellante voert aan over voldoende motivatie en inzet te beschikken om de openstaande vakken alsnog met voldoende resultaat af te ronden. Voorts wijst appellante op de gewijzigde

omstandigheden. Nu haar ademhalingsklachten zijn verminderd en de zorg voor haar nichtje is overgenomen door haar zus vormen de omstandigheden volgens haar geen belemmering meer om haar studie met succes te vervolgen. Appellante wil graag de bacheloropleiding Geneeskunde voortzetten.

Verweer

Verweerder heeft in het bestreden besluit appellante een negatief bsa gegeven. De reden hiervoor is dat appellante in het collegejaar 2012-2013 voor Bachelor 1 niet het vereiste aantal van minimaal 60 studiepunten heeft behaald. Appellante had aan het eind van het studiejaar 2012-2013 slechts 48 studiepunten. Appellante heeft nog twee onderdelen openstaan die zij ieder 4 maal heeft afgelegd.

Aan het eind van haar eerste jaar van inschrijving had appellante niet voldaan aan de norm van het bsa, maar kreeg op grond van paragraaf 7.4 van de OER toestemming om, na het tekenen van een contract voor verplichte studiebegeleiding, de openstaande onderwijsonderdelen van het eerste bachelorjaar te behalen in collegejaar 2012-2013. In het contract verklaarde appellante dat zij omstandigheden die van invloed zijn op haar studievoortgang binnen vier weken zal melden aan de studieadviseur en dat zij gebruik zal maken van studiebegeleiding van de studieadviseur. Appellante heeft gebruik gemaakt van de eerste sessie van de studiebegeleiding maar zonder opgaaf van redenen heeft zij geen gebruik gemaakt van de tweede sessie van de studiebegeleiding.

Verweerder zegt naar de persoonlijke omstandigheden van appellante te hebben gekeken maar ziet er onvoldoende grond in om het negatief bsa in te trekken. Volgens verweerder kunnen de persoonlijke omstandigheden van appellante niet als dermate belemmerend worden gezien dat de studievoortgang daar ernstig onder te lijden heeft gehad, aldus verweerder. Volgens verweerder is het onvoldoende duidelijk dat de mantelzorg voor haar nichtje absoluut noodzakelijk was en niet door direct bij het nichtje betrokkenen kon worden geleverd. Verweerder betoogt dat appellante wel een iets verlaagd ijzergehalte heeft, maar geen bloedarmoede. Dit is ook door haar huisarts bevestigd. IJzertekort kan volgens verweerder relatief eenvoudig worden geredimeerd en wordt daarom niet gezien als ernstige belemmering van de studievoortgang, aldus verweerder. Ter zitting geeft verweerder aan dat de operaties niet in de tentamenweken zijn ingepland. Er ontbreekt een duidelijke relatie tussen de operaties en het niet behalen van de tentamens. Daarbij weegt verweerder ook mee dat appellante haar persoonlijke omstandigheden, zoals contractueel overeengekomen, niet tijdig heeft gemeld. Verweerder heeft geen aanknopingspunten kunnen vinden voor de opvatting dat appellante haar studie nu wel aankan.

Overwegingen van het college

Voor het geven van een negatief bsa komen, gelet op artikel 7.8b van de WHW, uitsluitend behaalde studieresultaten en de weging van persoonlijke omstandigheden in aanmerking.

In de wet is geen grondslag voor andere overwegingen te vinden.

Vaststaat dat appellante niet heeft voldaan aan de bsa norm die bepaalt dat appellante aan het eind van het eerste jaar van inschrijving alle onderdelen van de bacheloropleiding Geneeskunde moet hebben behaald. Appellante heeft 48 van de 60 studiepunten behaald. Appellante mist nog twee

onderdelen: tentamen 1B1 en tentamen 1C1. Appellante heeft aangevoerd dat persoonlijke omstandigheden (neus- en luchtwegklachten, mantelzorg voor haar nichtje en ijzerebrek) haar hebben belet om aan de norm te voldoen.

Hoewel het college begrip heeft voor de lastige omstandigheden waarin appellante zal hebben verkeerd in verband met haar persoonlijke omstandigheden is voor het college niet, althans onvoldoende komen vast te staan dat de omstandigheden waarop appellante zich beroept doorslaggevend zijn geweest voor het niet behalen van de bsa norm. Het college deelt niet het standpunt van appellante dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de persoonlijke omstandigheden van appellante. Aan het eind van haar eerste jaar van inschrijving zijn appellante en verweerder middels een contract overeengekomen dat de openstaande onderwijsonderdelen van het eerste bachelorjaar in collegejaar 2012-2013 mogen worden afgerond. In het contract verklaarde appellante dat zij omstandigheden die van invloed zijn op haar studievoortgang binnen vier weken zal melden aan de studieadviseur en dat zij gebruik zal maken van verplichte studiebegeleiding van de studieadviseur. Appellante heeft gebruik gemaakt van de eerste sessie van de studiebegeleiding maar zonder opgave van redenen heeft zij geen gebruik gemaakt van de contractueel verplichte tweede sessie. Tevens heeft appellante de persoonlijke omstandigheden niet eerder dan in juli 2013 gemeld. Het college is van oordeel dat het op de weg van appellante had gelegen om de omstandigheden direct te melden aan verweerder, met welk orgaan zij immers de afspraak had gemaakt. Naar het oordeel van het college had het appellante, gelet op het belang van het bsa en het contract, duidelijk moeten zijn dat het voor verweerder van belang was dit tijdig te weten. Dat appellante had gedacht dat de medische klachten wel over zouden gaan of dat het in haar cultuur als een taboe wordt gezien om over haar omstandigheden te praten brengt het college niet tot een ander oordeel.

Naar het oordeel van het college is het besluit van verweerder om appellante een negatief bsa te geven inzichtelijk en voldoende draagkrachtig onderbouwd.

Alles afwegende en het geheel overziende is het college van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot een negatief bsa heeft kunnen komen.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellante ongegrond.